

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2018: 44; 231–238 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2018.44.9372>

УДК 07(470+470):[316.776.23:78.092(4)“2017”]:004.7

КОНТРАСТНЕ ПОЗИЦІОНУВАННЯ ЄВРОБАЧЕННЯ-2017 У ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯХ І СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ*

Олена Кріслата

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, 79000, Львів, Україна,
e-mail: maria-kr@ukr.net*

Розглянуто висвітлення Міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення-2017» в інтернет-виданнях «День» і «Комсомольская правда», а також соціальних мережах «Facebook» і «YouTube» в умовах російсько-української гібридної війни. Зазначено, що головна спрямованість проукраїнського видання і соціальної мережі – інформувати про подію, а головна спрямованість проросійського видання і мережі (головно «Комсомольской правды») – сформувати образ бідного українця, який не має грошей на проведення Євробачення, закони якого в Україні нібито не беруться до уваги, що посилює почуття ворожості й ненависті і негативно впливає на імідж нашої країни.

Ключові слова: гібридна війна, інформаційна війна, Євробачення-2017, інтернет-видання, соціальна мережа, «День», «Комсомольская правда», «Facebook», «YouTube».

Загальна проблема та її науково-практична цінність. Інтернет-простір є важливим джерелом інформації в нашому суспільстві. Від того, яка в ньому подана інформація і як подана, значною мірою залежить конструювання, відтворення і перетворення соціального світу. Не всі сегменти інтернет-простору мають однаково велику зацікавленість. Однак є такі сфери цього простору, які привертають значну увагу і здатні відігравати велику роль у громадській думці та повсякденних поведінкових практиках користувачів. До таких сфер належать музична сфера і шоу-бізнес. Поєднання сектору розваг і сектору політики в Інтернеті, їхнє перехрещення і утворення синтетичних конгломератів, широке поширення відповідно до цього конфліктних ситуацій гібридного характеру є ознакою сьогодення.

Оскільки окреслене явище та його феномени, зважаючи на їхню новизну, ще недостатньо вивчені у соціогуманітарних науках, постає потреба у дослідженні конструювання конфліктів в інтернетівському медіа-просторі стосовно конкретних подій, що володіють ознаками гібридності й конфліктності.

Переможницею пісенного конкурсу Євробачення-2016 стала українська співачка Джамала, право проведення Євробачення-2017 виборола Україна. Однак, якщо б Україна з якихось причин не змогла провести Євробачення-2017, країною проведен-

ня цього пісенного конкурсу могла б стати Росія, яка на Євробаченні-2016 здобула 3-тє місце (Австралія, яка виборола 2-ге місце, не може бути країною проведення цього пісенного конкурсу з огляду на географічне розташування).

Ситуація ще більше напружилася, коли до участі у конкурсі не було допущено представницю Росії Юлію Самойлову, яка порушила законодавство України, виступаючи в окупованому Криму. Цей випадок буквально збурих інтернет-середовище в обох країнах і дістав неоднозначні відгуки українських та російських користувачів стосовно багатьох моментів організації і проведення цього конкурсу.

Аналіз досліджень і публікацій. Вивченню гібридної війни та українського суспільства в умовах війни присвятили свої дослідження М. Гетьманчук, І. Кононов, В. Кравченко, К. Попович, Г. Почепцов, О. Пулим, І. Руценко, М. Требін, Т. Фісенко, Л. Чекаленко та ін.

Ставили за *мету* розглянути позиціонування Міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення-2017» в інтернет-виданнях і соціальних мережах в умовах російсько-української гібридної війни.

Для аналізу обрали «День»¹ і «Комсомольскую правду»², а також «Facebook»³ і «YouTube»⁴. Об'єктом аналізу стали публікації, присвячені Євробаченню-2017, в інтернет-виданнях «День» і «Комсомольская правда» і матеріали соціальних мереж «Facebook» і «YouTube», починаючи від 14 травня 2016 р. (переможницею Євробачення-2016 стала українська співачка Джамала) і закінчуючи осінню 2017 р.

Виклад матеріалу. Провідною складовою гібридної війни дослідники [3; 5; 7; 8; 16; 17] вважають інформаційну, метою якої є «управління процесом зміни свідомості людей, їх світогляду, ставлення до суспільства і держави» [16: 69]. Особливого значення це питання набуває під час тривалої збройної агресії Російської Федерації проти України, що є антиправовою, антиукраїнською, злочинною, спрямованою на поступове руйнування економічної та соціальної структури суспільства, матеріально-технічної інфраструктури Української держави [10: 82].

Гібридну війну називають війною четвертого покоління, «війною, яка сполучає традиційні та нетрадиційні форми, військові та невійськові тактики» [12: 88].

Найбільш повно гібридно-інформаційну війну розглянув Г. Почепцов у праці «Від покемонів до гібридних війн: нові технології XXI століття». На підставі описаних у ній характеристик гібридної війни можемо виокремити такі її визначальні риси:

1. Військові дії в гібридній війні приглушені, а інформаційні, навпаки, різко посилені.
2. Інформаційні операції спрямовані на:

¹ Українське інтернет-видання суспільно-політичної тематики (<https://www.day.kyiv.ua/uk>).

² Російське інтернет-видання суспільно-політичної тематики (<https://www.kp.ru>).

³ За даними цьогоорічного дослідження компанії Adobe, соціальна мережа «Facebook» є на першому місці за популярністю серед соціальних мереж світу, в якій налічується 1,6 млрд зареєстрованих користувачів. Кількість українських користувачів станом на 30 червня 2017 року досягла 10 млн осіб (<https://www.facebook.com>).

⁴ За даними цьогоорічного дослідження компанії Adobe, соціальна мережа «YouTube» є на другому місці за популярністю серед соціальних мереж світу, в якій налічується 1 млрд профілів. Входить до трійки найбільш відвідуваних сайтів Інтернету. В цій мережі зафіксовано багато користувачів з Росії (<https://www.youtube.com>).

а) масову свідомість у тактичному аспекті, коли вирішуються завдання близького плану,

б) масову свідомість у стратегічному аспекті, коли вирішується проблема досягнення цілей далекого плану,

в) структури управління, алгоритми прийняття рішень, що має за мету зміну цінності популяції.

3. Глибинні трансформації ментальної сфери відбуваються за допомогою когнітивної зброї, коли вигадують помилкові, неправильні, недостовірні концепти, розкручують їх у ЗМІ.

4. Гібридну війну ведуть таким чином, щоб перешкодити нападникам адекватно реагувати у відповідь. Це головне завдання гібридного інструментарію, який прагне впливати на центри прийняття рішень супротивника.

5. Ця війна може постійно змінювати правила гри і задіяні типи сили, оскільки одночасно оперує як військовими, так і цивільними складовими.

6. Гібридна війна працює не тільки з атакованим населенням, а й зі своїм власним. Завдяки Інтернету відбувається зв'язок не з одиницями, як це було з друкованими інформаційними потоками, а з масами.

7. Ця війна перерозподіляє активність із фізичного простору на роботу в інформаційному й віртуальному просторах. Перемогти в ній можна, охопивши всі три простори.

8. Гібридна війна може перетворитися на домінуючий вид війни у майбутньому [9: 215–224].

Виокремлюючи етапи гібридної війни (інноваційна агресія, застосування нерегулярних збройних формувань або прихованих армій, офіційні військові дії або демонстрація сили), О. Курбан акцентує на важливості інформаційної складової на всіх її етапах. На його думку, «на першому етапі вона створює умови для виникнення конфліктної ситуації, на другому – забезпечує привід для опосередкованого втручання держави агресора у внутрішні справи атакованої країни, на третьому – створює відповідний медійний фон для легітимізації дій агресора» [7: 197].

Її вважають навіть не складовою, а окремою війною – інформаційною [2: 297–298]. В. Лизанчук [8] називає її інформаційно-психологічною війною, метою якої є залякування, деморалізація, «світоглядне, духовно-моральне, національне покалічення». Також її називають «війною сенсів», що вирізняється застосуванням «передових методів агітації та пропаганди» [7: 197].

Найбільш поширеним методом інформаційної війни визначають пропаганду [16: 71], що звертається до почуттів масової аудиторії, «повторює однотипні установки постійно і багаторазово» [17: 28].

Науковці однакові в тому, що у сучасному світі ключовим елементом і чинником інформаційних воєн є ЗМІ і нові медіа. Зауважують, що «технології інформаційних воєн засновані на маніпулятивному управлінні свідомістю і підсвідомістю громадян за допомогою правдивої або помилкової інформації» [5]. Адже масово-комунікаційні ситуації здійснюють інформаційно-психологічний вплив на людину, відбувається «однобічна опосередкована комунікація за типом «ЗМК (засоби масової комунікації) – людина (аудиторія)» [4].

Способами ведення нинішньої інформаційної війни є необ'єктивність, перекручування фактів, відверта прихована брехня. Інформаційна зброя є «невидима» і над-

звичайно небезпечна [15]. Зокрема, як зауважують дослідники, російські ЗМІ «через маніпулятивні матеріали завдають шкода споживачам інформації, іміджу України як держави» [14: 20].

Аналізуючи публікації в інтернет-виданнях «День» і «Комсомольская правда» і матеріали соціальних мереж «Facebook» і «YouTube», виявили, що щодо доцільності проведення в Україні Євробачення-2017 «День» пише головню про престиж країни: *«Місто Євробачення-2017 – «децентралізація»? Ретельно підготуватися та гідно провести Євробачення, незважаючи на внутрішні і зовнішні чинники, які заважають Україні формувати образ успішної країни-переможниці»* (20 травня 2016 р.); *«Плітки про Євробачення є спробою дискредитувати Україну в світі, – Гройсман. Поширення пліток стосовно того, що Україна не може провести Євробачення, є черговою спробою дискредитувати державу»* (5 грудня 2016 р.). А «Facebook» подає низку позитивних матеріалів про Київ як місто проведення Євробачення-2017, описуючи його як «мирне», «небезпечне», «добре організоване», «з найкращими готелями», «яке зачаровує»: *«Київ – мирне місто, не більш небезпечне, ніж будь-яке інше велике місто в Європі. Київ добре організований, тут відмінне транспортне сполучення, багато прекрасних ресторанів і смачна кухня»* (21 лютого 2017 р.); *«Євробачення-2017: найкращі готелі Києва готуються прийняти офіційні делегації. Екзотичні СПА у самому центрі Києва, каштани на стінах та індивідуальні аудіосистеми. Але головне – безпека. 12 найкращих готелів столиці готуються прийняти півтори тисячі представників офіційних делегацій на «Євробачення»»* (21 березня 2017 р.); *«Євробачення-2017: як Київ зачаровує меломанів. Яким побачили місто «Євробачення» німецькі журналісти»* (9 травня 2017 р.).

У публікаціях «Комсомольской правды» йдеться головню про недоцільність проведення в Україні міжнародного пісенного конкурсу, зважаючи на важку економічну ситуацію. Ці матеріали вирізняються зверхнім ставленням і приниженням України. Їхню «ворожість» одразу видно із заголовків, що вирізняються негативним емоційно-оцінним забарвленням: *«Дайте грошей! На Євровидення! Міністр культури України Евгений Нищук заявил, что на Украине негде проводить конкурс «Евровидение-2017». И, похоже, не на что»* (30 июня 2016 г.); *«Украина может лишиться возможности провести у себя «Евровидение»* (27 ноября 2016 г.); *«Оргкомитет «Евровидения» обсуждает перенос конкурса из Украины в Россию»* (4 декабря 2016 г.); *«Украина проведет «бюджетное» «Евровидение»* (9 декабря 2016 г.). У матеріалах «YouTube» читаємо про «угрозу срыва Евровидения-2017», «гнилое Евровидение», висміювання емблеми Євробачення-2017. Наприклад: *«Скандал на Украине: есть ли угроза срыва Евровидения-2017?»* (4 ноября 2016 г.); *«“Колбаса или круассан?»: В Сети высмеяли символ “Евровидения-2017”. Эмблемой мероприятия стало национальное женское украшение намысто, ожерелье из бусин, каждая из которых разная... активно спорят о том, что же изображено на логотипе... увидели в нем колбасу, круассан или тыкву. Некоторые утверждают, что это шина, китайские фонарики или ошейник»* (31 января 2017 г.); *«Коррупционный скандал вокруг «Евровидения-2017» в Киеве набирает обороты»* (19 февраля 2017 г.); *«Гнилое “Евровидение-2017”»* (26 марта 2017 г.); *«У Киева отбирают “Евровидение”»* (5 апреля 2017 г.).

Щодо участі у Євробаченні-2017 російської співачки Юлії Самойлової, то у «Дні» ці матеріали є переважно нейтрально-інформативними: *«Організатори Єв-*

робачення визнали право України заборонити в'їзд учасниці від РФ. Європейський мовний союз, який є організатором пісенного конкурсу Євробачення, поважатиме рішення України про можливу заборону в'їзду представниці РФ Юлії Самойлової» (14 березня 2017 р.); *«СБУ назвала фейком «дозвіл» росіяниці Самойлової їхати на Євробачення»*; *«Документ про заборону в'їзду Самойлової вже підготовлений, – Грицак»* (20 березня 2017 р.); *«Підстав для перегляду рішення про заборону в'їзду до України співачці Самойлової немає, – СБУ»* (24 березня 2017 р.).

Як і нейтрально-інформативними є матеріали «Facebook»: *«Кандидатуру учасниці «Євробачення» від Росії Юлії Самойлової міняти не збираються»* (21 березня 2017 р.); *«Самойлова не виступатиме на Євробаченні в Києві»*; *«Організатори Євробачення розчаровані заборону в'їзду для Самойлової»*; *««Євробачення-2017»: Скандал з Юлією Самойловою. Учасниці «Євробачення-2017» від Росії Юлії Самойлової заборонили в'їзд в Україну терміном на три роки»* (22 березня 2017 р.). А також і «YouTube»: *«На конкурсі «Євровидення» Росію представит певиця з унікальним голосом і судьбой – Юлія Самойлова. Покорять музикальний Олимп от нашої країни в Києві отправится Юлія Самойлова. Російские зрители уже знакомы с этой невероятной исполнительницей – сердца людей из разных стран Юлія завоевала своим ярким выступлением на открытии Паралимпиады в Сочи»* (12 марта 2017 г.); *«Кто такая Юлія Самойлова? Юлія с детства передвигается на инвалидной коляске и имеет 1-ю группу инвалидности... Но, как показала жизнь, это не мешало Юліи учиться в обычной школе, творить и мечтать»* (13 марта 2017 г.); *«Все-таки запретили въезд Юліи Самойловой на территорию Украины»* (22 марта 2017 г.).

А у публікаціях «Комсомольской правды» простежуємо «танець» зі «звіром» агресії [1: 127], дихотомію між «руйнівним» поняттям «вони» (Україна) і «хорошим», «альтруїстичним» поняттям «ми» (Росія). «Інша (українська) сторона» розглядається як зла сила – ворожа і шкідлива, використовується «відповідне мовне вживання» [13]. Зокрема, наводячи у заголовках публікацій слова «арестовать», «уродство» «скандальное «Євровидение», «кучка фашистов», «нервовидение», «невменяемость», «евроненавидение», «скандал», «ультиматум», автори розраховують на те, що вони привернуть до себе увагу, «викличуть озлоблення», «спричинять гнітюче враження» [6]. Наприклад: *«Киев хочет пустить Юлію Самойлову в страну и... арестовать»* (14 марта 2017 г.); *«Кума Порошенко: «Россия отправляет на Евровидение уродство»* (18 марта 2017 г.); *«Скандальное «Євровидение»: «Украина еще раз доказала, что у власти там – кучка фашистов»*; *«Нервовидение»: Максим Фадеев отреагировал на запрет участия Самойловой в шоу»*; *«Аксенов: «Запретив Юліи Самойловой въезд на Украину из-за визита в Крым, Незалежная продемонстрировала свою невменяемость»* (22 марта 2017 г.); *«Наталья Водянова: «Не допустим «Євроненавидение»!»* (24 марта 2017 г.) *«Украину могут отстранить от «Євровидения» из-за скандала с Юлей Самойловой»* (29 марта 2017 г.); *«ЕВУ поставила ультиматум перед Украиной – или Юлю Самойлову пустят на «Євровидение», или несколько стран откажутся от конкурса»* (31 марта 2017 г.).

На противагу «приписуванню всіх можливих негативних рис» ворожого «вони» (Україна) формується позитивний образ «нас» (Росія) [11: 25]. В «Комсомольской правде» «наша (російська) сторона» розглядається як доброзичлива, миролюбна, «проголошуючи власну праведність» [1: 127, 137]. Зокрема, пишучи про Юлію Самойлову, використано лексеми, що містять позитивну характеристику. Наприклад,

читаємо: «Юля Самойлова на «Євровиденні» – це средство принуждения Европы к цивилизации. В решении отправит в Киев девушку в инвалидном кресле – не расчет и цинизм, а момент истины»; «Юлия Самойлова должна изменить всех нас»; «Юля Самойлова едет на «Євровидення», чтобы сделать добрее украинцев и русских. Почему эта красивая, талантливая, но малоизвестная до сегодняшнего дня, девушка едет на песенный смотр – и чему Юля может всех нас научить»; «Сергей Лазарев: «В лице Юли все люди с ограниченными возможностями смогут почувствовать надежду и поддержку»; «Невролог: «Жизнь Юли Самойловой – это постоянная реабилитация». Девушка, которая поедет на Евровидение от России, – настоящий боец»; «Диана Гурицкая о «Євровиденні»: «Юле предстоит преодолеть скепсис, доказать, что талант способен творить чудеса!» (13 марта 2017 г.); «Мама Юлии Самойловой: «Моя девочка просто едет петь» (16 марта 2017 г.); «Яна Рудковская о ситуации с «Євровиденням»: «Надеюсь, что разум восторжествует и запрет снимут!» (22 марта 2017 г.).

Як видно із публікацій «Комсомольской правды», «вони» (Україна) – злі, «гідні зневаги», а «ми» (Росія) – добрі, «гідні захоплення» [18: 25].

Аналізуючи матеріали про Євробачення-2017, виявляємо, що головно публікації «Дня» і «Facebook» є нейтрально-інформативні, а «Комсомольской правды» і «YouTube» – емоційно забарвлені.

Простежуємо дві головні точки зростання напруження: щодо доцільності проведення Євробачення-2017 в Україні і щодо участі у ньому співачки з Росії Юлії Самойлової з огляду на її порушення чинного українського законодавства.

Висновки. На підставі аналізу матеріалів, присвячених Міжнародному пісенному конкурсу «Євробачення-2017», можемо зазначити, що головна спрямованість проукраїнського видання і соціальної мережі – інформувати про подію, а головна спрямованість проросійського видання і мережі (головно «Комсомольской правды») – сформувати образ бідного українця, який не має грошей на проведення Євробачення, закони якого в Україні нібито не беруться до уваги, що посилює почуття ворожості й ненависті і негативно впливає на імідж нашої країни.

REFERENCES

1. Бейч Дж. Р., Гольдберг Г. Творческая агрессия / пер. с англ. А. И. Фета. Никопинг, 2016. URL: <http://www.aifet.com>.
2. Гетьманчук М. «Гібридна війна» Росії проти України: інформаційний аспект. URL: <http://www.asv.gov.ua>.
3. Дементьева К. В. Информационная война и социальная ответственность журналистов. *Журналистский ежегодник*. 2014. URL: <https://cyberleninka.ru>.
4. Жалко Т. Й. Комунікативні моделі маніпуляцій як способи керування поведінкою людей та впливу на їх індивідуальну масову свідомість. *Наукові записки. Сер. Культура і соціальні комунікації*. 2010. Вип. 2 www.irbis-nbu.gov.ua.
5. Кинаш Ю. С. Роль СМИ и «новых медиа» в современных политических конфликтах. *Вестник Моск. гос. обл. ун-та*. 2017. № 4. URL: <https://cyberleninka.ru>.
6. Кузнецова Т. «Свій»/ «чужий» у текстовому просторі ЗМІ. Стил ь і текст. 2007. Вип. 8. С. 59–65. <http://journlib.univ.kiev.ua>.

7. Курбан О. В. Сучасні інформаційні війни в мережевому он-лайн просторі: навч. посіб. К.: ВІКНУ, 2016. URL: <http://www.mil.univ.kiev.ua>.
8. Лизанчук В. Посилюймо інформаційно-психологічну безпеку в умовах гібридної війни Росії проти України! URL: journ.lnu.edu.ua
9. Почепцов Г. Від покемонів до гібридних війн: нові комунікативні технології XXI століття. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2017. 260 с.
10. Пулим О. В. Антиправова, антигуманна сутність гібридної війни Росії проти України та її соціальні наслідки. *Наук. вісник Львів. держ. ун-ту внутріш. справ. Сер. юрид.* 2016. Вип. 2. URL: <http://journal.lvduvs.edu.ua>.
11. Рыжкова Д. С. Враждебность как фактор идентичности в городе. *Международный научный журнал.* 2015. № 8. URL: <https://elibrary.ru>.
12. Рущенко І. П. Рущенко Ю. І. Гібридна агресія та громадянський спротив у Харкові 2014 р.: уроки першої фази російсько-української війни. *Український соціум.* 2016. № 3(58). URL: <http://www.ukr-socium.org.ua>.
13. Синельникова Л. Н. Информационная война ad infinitum: украинский вектор. *Политическая лингвистика.* 2014. URL: <https://cyberleninka.ru>.
14. Слюсарчук І. В. Пічак Н. Я. Антиукраїнська інформаційна війна Російської Федерації. *Інформаційна безпека людини, суспільства, держави.* 2015. URL: www.irbis-nbuv.gov.ua.
15. Тур О. Фразеологізми як засоби інформаційної війни в російському виданні «Аргументы и факты» (лютий-квітень 2014). *Записки Львівської національної бібліотеки імені В. Стефаника.* Львів, 2014. Вип. 6 (22). URL: www.irbis-nbuv.gov.ua.
16. Феськов І. В. Основні методи ведення гібридної війни в сучасному інформаційному суспільстві. *Актуальні проблеми політики.* 2016. Вип. 58. URL: <http://dspace.onua.edu.ua>.
17. Фісенко Т. Прояви гібридної агресії на масовокомунікаційному рівні *Вісник Книжкової палати.* 2016. № 11. URL: <https://www.irbis-nbuv.gov.ua>.
18. Шипилов А. В. «Свои», «чужие» и другие. М.: «Прогресс-Традиция», 2008. URL: www.culturalnet.ru.

THE CONTRAST POSITIONING OF THE EUROVISION-2017 IN THE INTERNET MEDIA AND SOCIAL NETWORKS IN THE CONDITIONS OF HYBRID WAR

Olena Krislata

*Ivan Franko National University of Lviv,
Universytetska Str., 1, 79000, Lviv, Ukraine
e-mail: maria-kr@ukr.net*

The elucidation of the International Eurovision Song Contest-2017 in Internet-editions «Day» and «Komsomolskaya Pravda», as well as social networks «Facebook» and «YouTube» are considered.

Two main points of increasing tension were traced: the feasibility of holding Eurovision-2017 in Ukraine and participation of the singer from Russia Yulia Samoilova according to its violation of the current Ukrainian legislation.

As to the expediency of holding Eurovision-2017 in Ukraine, the «Day» mainly writes about the prestige of the country, and «Facebook» presents a number of positive materials about Kyiv as the city holding Eurovision-2017. In the publications of the «Komsomolskaya Pravda», the main issue is the inappropriateness of conducting an international song contest in Ukraine, given the difficult economic situation. In the materials on «YouTube» we read about «the threat of a breakdown of Eurovision-2017», «the rotten Eurovision», mocking the logo of Eurovision-2017.

As for participation in the Eurovision Song Contest-2017, the Russian singer Yulia Samoilova, these materials are mostly neutral and informative in the «Day», as well as the materials of «Facebook» and «You Tube». And in the publications of «Komsomolskaya Pravda» we found out the dichotomy between the «destructive» concept of «they» (Ukraine) and the «good», «altruistic» concept of «we» (Russia), «our (the Russian) side» is explored as benevolent, peaceful, «proclaiming their own righteousness».

The main focus of the pro-Ukrainian edition and the social network is to inform about the event, and the main focus of the pro-Russian edition and the network (mainly the «Komsomolskaya Pravda») is to create the image of a poor Ukrainian who has no money for Eurovision, whose laws are allegedly not taken into account in Ukraine, which enhances the sense of hostility and hatred and negatively affects on the image of our country.

Key words: hybrid war, information war, Eurovision-2017, internet publication, social network, «Day», «Komsomolskaya Pravda», «Facebook», «YouTube».